

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

1885

To meget kvikke og
nye Viser.

Den første:
Blinke til mig!

Den anden:
Madam Olfens Kjæresten og
hendes Mand.

Pris 10 Ore.

Trondhjem. J. & Sundts Bogtrykkeri.
Trykt 1885 paa Bestilling af Carl Larson.

V box 5:126

Den første:

Hver Dag, da jeg skrur til Vinduet min Gang,
Saa blinker og nikker man ad mig saa mang',
Men Herrerne jeg ikke kjender, o nei,
De smaa og nikke og blinke ad mig,
:: Blinker ad mig, ::
Hvorfor skal de Herrer saa blinke ad mig.

I Dag sad Løitnanten, Mathisen tilhest;
Jeg sad her ved Vinduet og saa ud som bedst,
Dg intet jeg ante, han op til mig ser
Dg blinker med Diet, præcis se saa her,
:: Blinker ad mig, ::
Hvorfor det han gjorde, begriber jeg ei.

Om Søndag'en en Herre til Pappa steg ind,
Med graasprængte Lokker og Bartiger Kind;
De talte, og naar da de gav sig paa Bei,
Staar Herr'n der saa venlig og blinker ad mig,
:: Blinker ad mig, ::
Hvorfor det han gjorde, begriber jeg ei.

Paa Livoli stod jeg og trængdes om Blads,
Der sad og en Herre, drak Loddh i Glas,
Dp stod han saa artig og hosted saa smaat,
Min Frøken sid neder! og derpaa han godt
:: Blinker ad mig, ::
Nei, dette hans Blink det begriber jeg ei.

Min Stockholms-Kusin kom saa til os igaar,
En Ungling med krølrigt og lusebrunt Haar,
Saa blih som en Jomfru han løber sin Bei,
Men ser jeg paa hannem han blinker ad mig,
:: Blinker ad mig, ::
Hvad det skal bethde, begriber jeg ei.

Naar Husdoktor titler saa fint og saa bred
Dg brummer, da hans Medicin ei vil gaa ned;
At han kunde smaalet det ante man ei,
Men da han er ensom han blinker ad mig,
:: Blinker ad mig, ::
Hvad det da kan være, begriber jeg ei.

Om Kvælden i Selskab en Egtemand sad
Dg snakked med Børnen' og Konen saa glad;
En Stund derefter, da den lille Galtskab,
Saa Manden saa hjemligt og blinked ad mig,
:: Blinked ad mig, ::
Den Blinken, den Blinken begriber jeg ei.

I Sommer paa Landet en Jæger jeg sad;
Han hilste saa venligt, i Blinken der laa:
„Vi træffes vel atter paa vort Lennets Bei!“
Dg derpaa han nikker og blinker ad mig,
:: Blinker ad mig, ::
Ja, frier han bare, tror jeg han faar nei.

Den anden:

Min første Kjærest var Student,
Med ham var det kun slet beventd,
Desværre var hans Gjæld saa stor,
At han rent umulig — De kan tro mit Ord.

Min anden Kjæreste var Sergeant,
Han en Gang tusind Kroner vandt,
Men drak for femten Hundred op;
Jeg mener det var en forloren Krop.

Min tredje Kjæreste var Smed,
Det kom forresten ingen ved;
Men fh, han var en smudsig en,
Dg tænkt Dem saa en Gang de skjæbe Ven.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0 mm

10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

Min fjerde Kjærest var ei No'et,
Ja det'er sandt, han var en Rod,
Foruden mig han hadde fem
Dg thve Kjæresten, ja den var slem.

Den femte Kjærest var Husar,
Ret kjøn, men dog en opblest Nar;
Han tog mit Løi og fatte ud
To Dage sørend jeg skulde staa Brud.

Den sjette Kjærest blev min Mand,
Han banker mig, alt hvad han kan;
Alt ja, der blev jeg giftet godt,
Blot jeg Studenten hadde saat!
